

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 11.425 van 21 mei 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 9 november 2007 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 april 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. MOERENHOUT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“Volgens uw verklaringen zou u de Irakese nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van Kirkuk. U zou in Irak verschillende problemen hebben gekend met het voormalige regime van Saddam Hussein. In februari 2002 zou u uiteindelijk uw land hebben verlaten nadat uw zoon tengevolge politieke activiteiten voor de Communistische Partij door de autoriteiten van Saddam Hussein werd opgepakt en u vernam dat ze ook naar u op zoek waren.

Dit is uw tweede asielaanvraag. U vroeg reeds eerder asiel aan op 22 maart 2002. Uw vluchtelingenverklaring werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 juni 2002 onontvankelijk verklaard. Door middel van een aangetekend schrijven tekende u op 27 juni 2002 hoger beroep aan tegen deze beslissing bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De Commissaris-generaal besloot op 27 augustus 2002 tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat u, zonder geldige reden, geen gevolg gaf binnen de maand aan de oproeping, noch aan de vraag om inlichtingen vevat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 9 juli 2002 op de door u gekozen woonplaats. Na uw negatieve asielpcedure in België zou u zijn doorgereisd

naar Nederland waar u eveneens een asielaanvraag indiende. De Nederlandse autoriteiten stuurden u toen na een naamsonderzoek, waaruit bleek dat u reeds een asielprocedure doorlopen had in België en nadat België zich akkoord had verklaard met uw terugname, terug.

Op 7 juli 2004 diende u een tweede asielaanvraag in. U verklaarde toen niet naar u land van herkomst te zijn teruggekeerd. De elementen op basis waarvan u een tweede asielaanvraag indiende zijn tweeeërlei. Ten eerste verklaarde u schrik te hebben van de nieuwe regering omdat zij in het bezit zijn van lijsten met de namen van mensen die vroeger aangesloten waren bij het door Saddam Hussein opgerichte Volksleger 'Jaish Al Sha'bi' (later vervangen door Jaish Al Quds) en u hierdoor door de nieuwe regering verdacht wordt van samenwerking met het voormalige regime. Ten tweede zei u dat uw zakenpartner en zijn neef, beiden hoge Baath-functionarissen, in 2004 werden gedood en u omwille van uw contacten met beide personen in het verleden eveneens verdacht wordt van collaboratie met het regime van Saddam Hussein. Ook voegde u hieraan toe dat ook uw broer, X, die in 1991 werd gedood, lid was van de Baath-partij. Deze nieuwe informatie, waarop u uw tweede asielaanvraag baseert, heeft u verkregen na telefonisch contact met uw familie in Irak."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...) Ten eerste verklaarde u thans in het huidige Irak gezocht te zijn door het huidige regime die u verdenken van collaboratie met het voormalige regime van Saddam Hussein omdat u in het verleden een tijdje aangesloten was bij het Volksleger 'Jaish Al Sha'bi'. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende concrete feiten of elementen heeft aangehaald die erop wijzen dat u hiervoor vervolging zou moeten vrezen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Zo haalde u naast het feit dat enkele afgevaardigden van regeringspartijen in 2004 één keer een bezoek hebben gebracht aan uw familie, waarbij zij melding maakten dat u bij Jaish Al Sha'bi had gediend, geen enkele andere concrete elementen of feiten aan waaruit blijkt dat ze u hiervoor momenteel zoeken en u hiervoor een ernstige vrees voor vervolging zou moeten koesteren (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U verklaarde bovendien zelf dat uw familie naast het bezoek in 2004 hierdoor geen problemen meer kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 4).

In dit verband dient eveneens te worden opgemerkt dat u zelf aangaf dat u door de autoriteiten van Saddam Hussein gedwongen werd om u aan te sluiten en u bij het Volksleger slechts gedurende een tweetal weken een opleiding volgde. Nergens zijn er aanwijzingen dat u zou zijn ingezet voor (militaire) acties gericht tegen het Irakese volk. Uit bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het weinig aannemelijk is dat u louter omwille van uw aansluiting bij het Volksleger, waartoe bovendien alle Irakese mannen in de leeftijd van circa 18 tot 50 jaar opgeroepen werden, gezocht wordt. U maakte dit alvast geenszins aannemelijk.

Ten tweede verklaarde u te worden aanzien als iemand die banden had met de Baath-partij omdat uw vroegere zakenpartner en zijn neef die hoge functies bekleedden binnen het Baath-regime in 2004. Deze personen zouden vermoord zijn en u zou omwille van uw contacten met deze personen thans ook vervolging te vrezen heeft. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u weinig concrete elementen aanhaalde waaruit blijkt dat u sinds

de dood van uw zakenpartner in Irak gezocht zou zijn. Uw verklaringen hieromtrent zijn enkel gebaseerd op vermoedens (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Uw verklaring voor het Commissariaat-generaal als zou uw familie in Irak door leden van politieke partijen beledigd zijn is op zich onvoldoende om te kunnen spreken van een ernstige vrees voor vervolging in uw hoofd, temeer daar u zelf aanhaalde dat uw familie momenteel geen problemen meer ondervindt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Alsook dient te worden vastgesteld dat u, toen u hiernaar op het CGVS werd gevraagd, niets kon vertellen over de precieze omstandigheden waarin uw zakenpartner en zijn neef om het leven kwamen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Deze moorden kunnen velerlei oorzaken hebben en dit is aldus onvoldoende om te kunnen besluiten dat u louter omwille van contact met hen ook zou worden gevisieerd.

In dit verband verklaarde u verder dat uw broer die in 1991 werd gedood, X, eveneens lid was van de Baath-partij en uw familie hierdoor werd gevisieerd (zie gehoorverslag DVZ, p. 9 en gehoorverslag CGVS, p. 6). Ook hierbij dient te worden opgemerkt dat u geen concrete elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat uw familie omwille van de activiteiten van uw broer voor Baath in het verleden, na de val van het regime in Irak zou gevisieerd zijn. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u uw verklaring als zou uw broer lid zijn geweest van Baath met geen enkel document kon staven en bovendien uiterst vaag bleef over zijn precieze activiteiten voor de partij (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het feit dat u hierover bovendien met geen woord repte tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw eerste asielaanvraag doet twijfels rijzen aangaande de oprechtheid van desbetreffende verklaringen.

Tot slot dient te worden aangestipt dat uit uw verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag in 2002 blijkt dat u en uw familie jarenlang problemen hebben gekend met het regime van Saddam Hussein. Zo zou u eind jaren zeventig drie maanden zijn opgesloten omwille van uw activiteiten voor de PUK (= Patriottische Unie van Koerdistan) en verklaarde u dat u en uw familie sinds 1995 constant geïntimideerd werden door de autoriteiten omdat uw echtgenote in oktober 1995 wegens gezondheidsproblemen niet kon gaan stemmen. Verder zou u gedwongen zijn u aan te sluiten bij het Volksleger en zou uw zoon kort voor uw vertrek uit Irak door de autoriteiten zijn opgepakt tengevolge zijn activiteiten voor de Communistische Partij. Uit bovenstaande blijkt dat u en uw familie jarenlang problemen hebben gekend onder het regime van Saddam Hussein. Tengevolge deze problemen heeft u het land moeten ontvluchten. Hiermee rekening houden is het weinig waarschijnlijk dat u door de nieuwe machthebbers in Irak gezien wordt als medewerker van het voormalige regime. U maakte dit alvast niet aannemelijk.

Wat de overige door u aangehaalde problemen betreft, met name de onveilige situatie in uw land van herkomst, dient te worden opgemerkt dat dit probleem kadert in de algemene context van conflictsituaties in Irak en aldus niet valt onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie (zie gehoorverslag CGVS, p. 1).

Wat de twee door u neergelegde documenten betreft die u in het kader van uw tweede asielaanvraag neerlegde, namelijk uw militaire kaart en een verblijfsdocument van Bagdad, dient tenslotte te worden opgemerkt dat u deze documenten reeds voorlegde ter staving van uw eerste asielaanvraag in maart 2002 en deze niet in staat zijn bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen.”

3.2. Verzoeker voert aan dat hij verschillende problemen gekend heeft met het voormalige regime van Saddam Hussein, waarna hij in februari 2002 het land verlaten heeft, nadat zijn zoon ten gevolge van politieke activiteiten voor de Communistische Partij door de autoriteiten van Saddam Hussein werd opgepakt. Verzoeker zou zelf eveneens verdacht zijn van betrokkenheid bij deze partij en volgens hem is het duidelijk dat hij door de overheid vervolgd werd vanwege zijn politieke overtuigingen. Hij stelt dat men hem niet kan verwijten dat hij niet gewacht heeft op een persoonlijke confrontatie vooraleer hij gevlucht is, gezien het regime van Saddam Hussein hardhandig optrad tegen dissidenten en oppositieleiden zonder pardon geliquideerd worden.

Verzoeker voert aan dat het regime intussen veranderd is en de Communistische Partij wel toegelaten is, doch stelt dat het nieuwe regime vermoedt dat verzoeker voor het regime van Saddam Hussein werkte, waardoor het voor hem nog steeds niet veilig is om terug te keren naar Irak. Hij argumenteert dat de nieuwe regering in het bezit is van lijsten met de namen van personen die vroeger aangesloten waren bij het Volksleger “Jaish Al Sha’bi”, opgericht door Saddam Hussein, waardoor hij nu wordt verdacht van samenwerking met het voormalig

regime, hetgeen zou blijken uit het bezoek van enkele afgevaardigden van de regeringspartijen in 2004 aan zijn familie, waarbij zij duidelijk lieten verstaan dat verzoeker verdacht werd.

Voorts argumenteert verzoeker dat zijn zakenpartner en diens neef, een hoge officier van de veiligheidsdienst, in 2004 gedood werden en gelet op zijn contacten met deze personen in het verleden, alsook het feit dat hij zelf lid was van de Baath-partij, zou hij verdacht worden van collaboratie met het regime van Saddam Hussein. Bovendien werd ook zijn broer, eveneens lid van de Baath-partij, gedood. Hieruit leidt verzoeker af dat personen die collaboreerden met het voormalige regime systematisch geliquideerd worden en stelt hij een gegronde en persoonlijk gerichte vrees voor vervolging te koesteren omwille van zijn politieke overtuigingen, of alleszins de overtuigingen die hij volgens het nieuwe regime heeft. Verzoeker stelt duidelijk aan te tonen dat hij in het verleden aangesloten was bij het Volksleger en hierdoor verdacht werd van collaboratie.

Ter verklaring van het feit dat hij voor DVZ met geen woord repte over zijn broer voert hij aan dat het eerste interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) niet altijd even gedetailleerd is als het tweede interview voor het CGVS.

Verder voert verzoeker aan dat zijn familie voortdurend beledigd werd sinds de val van het voormalige regime, eveneens omwille van de activiteiten van zijn broer en verzoekers contacten met de neef van zijn zakenpartner.

Verzoeker merkt nog op dat hij in Irak materieel niks tekort schoot.

3.3. Waar verzoeker het niet vermelden van de dood van zijn broer wijt aan het minder gedetailleerde karakter van het interview voor DVZ, merkt de Raad op dat dergelijk argument niet aangenomen kan worden, aangezien uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de DVZ wel degelijk ruimschoots de tijd heeft gekregen om zijn relaas uiteen te zetten, en hij verklaarde dat hij hieraan niets wenste toe te voegen. Dit klemmt des te meer daar hem uitdrukkelijk werd gevraagd naar de voorvallen op basis waarvan hij aangaf dat zijn familie werd gevisieerd (administratief dossier, stuk 13, p. 9). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvSt., X, nr. 163.364, 10 oktober 2006; RvSt., X, nr. 150.135, 13 oktober 2005).

De Raad stelt vast dat verzoeker zich er voor het overige toe beperkt de bestreden motivering te betwisten en zijn eerdere verklaringen, zowel met betrekking tot zijn eerste als zijn tweede asielaanvraag, in algemene bewoordingen te herhalen, hetgeen geenszins dienstig is om de vaststellingen van de bestreden beslissing te ontkrachten. Deze oordeelt terecht dat verzoeker er niet in slaagt zijn voorgehouden vrees voor vervolging omwille van verdenking van collaboratie met het voormalige regime geloofwaardig te maken bij gebrek aan concrete elementen die zijn beweringen kunnen staven, waardoor zijn vrees slechts gesteund is op loutere vermoedens die niet verder onderbouwd worden.

Volgens verzoekers verklaringen kreeg zijn familie één maal bezoek van enkele afgevaardigden van de regeringspartijen, waarbij hij bovendien zelf stelde dat zij verder geen problemen meer kenden die het gevolg zouden zijn van zijn eerdere aansluiting bij het Volksleger (administratief dossier, stuk 3, p. 4), die hem daarenboven opgelegd was, slechts een tweetal weken duurde en zich beperkte tot het volgen van een opleiding waarbij tevens opgemerkt kan worden dat het niet betwist wordt dat alle Iraakse mannen tussen 18 en 50 jaar hiertoe opgeroepen werden.

Aangaande verzoekers vrees omwille van zijn vroegere contacten met leden van de Baath-partij, die in 2004 vermoord zouden zijn, merkt de bestreden beslissing terecht op dat het loutere vermoedens betreft (*Ibid.*, p. 5) en hij bovendien niet op de hoogte is van de precieze omstandigheden, het juiste tijdstip of de daders van de moorden, terwijl dit nochtans de kern van zijn asielrelaas raakt.

Omwille van deze contacten, alsook omwille van de activiteiten van zijn broer voor de Baath-partij, zouden verzoekers familieleden beledigd zijn, hetgeen door de bestreden beslissing terecht onvoldoende werd geacht om een gegronde vrees voor vervolging te staven. Ten overvloede kan hierbij worden opgemerkt dat verzoeker geen informatie kon geven omtrent de activiteiten van zijn broer, geen begin van bewijs bijbracht aangaande diens lidmaatschap van de Baath-partij en hij zelf verklaarde dat zijn familie momenteel geen problemen ondervindt hierin die hun oorsprong zouden vinden (*Ibid.*, p. 6 en 8).

Tenslotte merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers verklaringen bij zijn tweede asielaanvraag moeilijk in overeenstemming te brengen zijn met deze uit zijn eerste asielaanvraag, gezien hij stelde Irak in 2002 te zijn ontvlucht als gevolg van aanhoudende problemen met het regime van Saddam Hussein, terwijl hij in de huidige procedure zijn vrees steunt op verdenkingen van collaboratie met dit regime, hetgeen hij bovendien niet aantoot met concrete elementen. Hierdoor wordt verzoekers geloofwaardigheid verder ondermijnd.

Uit het voormelde blijkt dat de bestreden motivering, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, door verzoeker niet op afdoende wijze weerlegd wordt, waardoor deze overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming en voert aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade, bestaande uit willekeurige executie en ernstige bedreiging voor zijn leven als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker argumenteert dat personen die collaboreerden met het voormalige regime systematisch geliquideerd worden en hij hiervan verdacht wordt, gelet op zijn contacten met leden van de Baath-partij.

4.2. Voor zover verzoeker zijn vraag om subsidiaire bescherming op dezelfde elementen steunt als deze die de grondslag vormen van zijn asielrelaas kan hem, zijn ongeloofwaardige verklaringen mede in acht genomen (zie sub 3.3), de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend op grond van de artikelen 48/4, §2, a en b van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gezien verzoekers identiteit en afkomst uit Kirkuk niet betwist worden en gelet op de informatie die door verweerder aan de nota werd toegevoegd (rechtsplegingdossier, stuk 10, antwoorddocument CEDOCA, p. 3), waaruit blijkt dat verzoeker als burger op dit ogenblik in Centraal-Irak, en meer specifiek in de provincie Tamim, risico loopt op ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict, dient, bij toepassing van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980, aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

